

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
26/12. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2012. március 15.

A C-162/10. sz. ügyben hozott ítélet
Phonographic Performance (Ireland) Limited kontra Írország, Attorney
General

Annak a szállodaüzemeltetőnek, aki a szállodai szobákban hangfelvételeket sugároz, méltányos díjazást kell fizetnie az előállítók számára

A tagállamok nem mentesíthetik a szállodaüzemeltetőt a díjfizetési kötelezettség alól

Az uniós jog¹ előírja a tagállamoknak, hogy jogszabályaikban biztosítsák azt a jogot, amelynek célja, hogy a felhasználó a hangfelvételek sugárzása vagy egyéb módon a nyilvánossághoz történő közvetítése esetén egyszeri méltányos díjat fizessen a kereskedelmi célból nyilvánosságra hozott hangfelvételek előállítói számára. „Magáncélú felhasználás” esetén azonban nem kell ilyen méltányos díjazást fizetni.

A Phonographic Performance (Ireland) Limited (PPL) egy közös jogkezelő szerv, amely a hangfelvétel-előállítókat a hangfelvételekre vonatkozóan megillető jogokat képviseli Írországban.

A PPL a High Court (Commercial Division) előtt keresetet nyújtott be az ír állammal szemben annak megállapítása iránt, hogy Írország megsértette az uniós jogot azáltal, hogy a nemzeti szabályozással mentesíti a szállodaüzemeltetőket az írországi szállodai szobákban történő hangfelvétel-felhasználásért járó méltányos díjazás fizetése alól. E kötelezettségszegés miatt kártérítést igényel. Az ír bíróság ilyen körülmények között több kérdést terjeszt a Bíróság elé.

A Bíróság a mai napon hozott ítéletében először is azt vizsgálja, hogy az a szállodaüzemeltető, aki a szállodai szobákban televízió- illetve rádiókészülékeket biztosít, amelyekhez sugárzott jelet továbbít, az uniós jog értelmében olyan „felhasználónak” minősül-e, aki „nyilvánossághoz közvetíti” a sugárzott hangfelvételeket.

A Bíróság ebben az összefüggésben emlékeztet arra, hogy korábban már kimondta azt, hogy a „nyilvánossághoz közvetítés” fogalma egyedi értékelést von maga után, és ennek megítéléséhez több, nem önálló jellegű és egymástól függő, kiegészítő kritériumot kell figyelembe venni².

E kritériumok között szerepel először is a **felhasználó** megkerülhetetlen szerepe. Ez a felhasználó ugyanis közvetítést valósít meg akkor, amikor magatartása következményeinek teljes tudatában, közvetítőként jár el vendégei irányában a védelem alatt álló művet tartalmazó, sugárzott műsor hozzáférhetővé tételével. Másodsorban, a Bíróság tisztázta a **nyilvánosság fogalmához** szorosan kapcsolódó egyes elemeket. Így a „nyilvánosság” kifejezés **meghatározatlan számú lehetséges címzettet** jelent, és **viszonylag jelentős számú egyént** foglal magában. Harmadszor, a Bíróság úgy ítélte meg, hogy fontos kritérium a **„nyilvánossághoz közvetítés” haszonszerző jellege** is. Ebbe az is beleértendő, hogy a közvetítéssel érintett nyilvánosságot a felhasználó egyrészt megcélozta, másrészt az valamilyen módon fogékony a közvetítésre, és nem csak véletlenül „fogták be”.

¹ A bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról szóló, 2006. december 12-i 2006/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 376., 28. o.), amely 2007. január 16-án lépett hatályba. Ez az irányelv egységes szerkezetbe foglalta és hatályon kívül helyezte a bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról szóló, 1992. november 19-i 92/100/EGK tanácsi irányelvet (HL L 346., 61. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 120. o.).

² A [C-135/10](#). sz., Società Consortile Fonografici (SCF) kontra Marco Del Corso ügyben 2012. március 15-én hozott ítélet, lásd a 25/12. sz. sajtóközleményt is.

A jelen ügyben ezek a kritériumok teljesülnek. Így a szállodai szobákban televízió- illetve rádiókészülékeket biztosító **üzemeltető szerepe** megkerülhetetlen, mivel a szállodai vendégek csak az üzemeltető tudatos beavatkozásának köszönhetően élvezhetik a hangfelvételeket. A szállodai vendégek továbbá **meghatározatlan számú lehetséges címzetteknek** minősülnek, mivel a vendégeknek a szállodai szolgáltatásokhoz való hozzáférése főszabály szerint az egyes vendégek egyéni döntésén alapul, és azt csak az adott szálloda fogadóképessége korlátozza. Ami a lehetséges címzettek számának nagyságát illeti, a Bíróság már korábban kimondta, hogy a szállodai vendégek **viszonylag jelentős számú személynek** minősülnek, és ezért nyilvánosságnak tekintendők³. Végül a hangfelvételek szállodaüzemeltető általi sugárzásának **haszonszerző jellege van**. A szállodaüzemeltető arra irányuló cselekménye ugyanis, hogy a sugárzott művet hozzáférhetővé tegye a vendégei számára, olyan kiegészítő szolgáltatásnyújtásnak tekintendő, amely hatással van a szálloda kategóriabesorolására, és ezáltal a szobák árára. Ezenkívül arra is alkalmas, hogy e kiegészítő szolgáltatás iránt további érdeklődő vendégeket szerezzen.

Következésképpen az ilyen szállodaüzemeltető olyan „felhasználónak” minősül, aki az uniós jog értelmében „nyilvánossághoz közvetíti” a sugárzott hangfelvételeket.

Ez a szállodaüzemeltető ezért **köteles a műsorsugárzó által fizetett díjazáson felül méltányos díjat fizetni** a sugárzott hangfelvételek közvetítéséért. Amikor ugyanis a szállodaüzemeltető sugárzott hangfelvételt közvetít a szállodai szobákban, akkor ezt a hangfelvételt önálló módon használja fel, és az eredeti közvetítéssel célba vett közönségtől eltérő és ahhoz képest további közönség számára közvetíti azt. Ezenkívül a szállodaüzemeltető ezzel a közvetítéssel olyan gazdasági előnyre tesz szert, amely független a műsorsugárzó, illetve a hangfelvétel-előállító bevételeitől.

A Bíróság azt is kimondja, hogy az a szállodaüzemeltető, aki a szállodai szobákban nem televízió-, illetve rádiókészülékeket, hanem egyéb berendezést, valamint e berendezésen lejátszható, illetve meghallgatható, analóg vagy digitális formátumú hangfelvételeket biztosít, az uniós jog értelmében olyan „felhasználónak” minősül, aki „nyilvánossághoz közvetíti” a hangfelvételeket. Ennélfogva köteles e hangfelvételek közvetítéséért méltányos díjat fizetni.

Ezen túlmenően a Bíróság szerint bár az uniós jog a méltányos díjazásra vonatkozó jogot a „magáncélú felhasználás” esetén korlátozza, **nem teszi lehetővé a tagállamok számára, hogy a hangfelvétel „nyilvános közvetítését” megvalósító szállodaüzemeltetőt mentesítsék a méltányos díj fizetésére vonatkozó kötelezettség alól.**

A Bíróság ebben az összefüggésben tisztázza, hogy annak eldöntésénél, hogy a szállodaüzemeltető hivatkozhat-e a „magáncélú felhasználáson” alapuló korlátozásra, nem annak van jelentősége, hogy a szállodai vendégek a művet magáncélra használják-e fel, hanem hogy maga a szállodaüzemeltető magáncélra használja-e fel a művet. Egy nyilvánossághoz közvetített, védelem alatt álló mű „magáncélú felhasználása” szövegét tekintve ellentmondást eredményez, mivel a „nyilvános” szó meghatározása szerint „nem magáncélút” jelent.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106

---

³ A [C-306/05](#). sz. SGAE-ügyben 2006. december 7-én hozott ítélet, lásd a [95/06. sz. sajtóközleményt](#) is.